

Sygn. akt III CO 388/22

POSTANOWIENIE

Dnia 30 maja 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maciej Kowalski

w sprawie z powództwa P. K.
przeciwko W. B.- Ł., L. T. P., W. J.-B., P. L. B. i T. W. S.
o ochronę dóbr osobistych,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 30 maja 2022 r.,
na skutek wystąpienia przez Sąd Okręgowy w W.
o przekazanie akt sprawy sygn. XXIV C [...],
do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu,

**odmawia przekazania sprawy innemu sądowi
równorzędnemu.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 11 marca 2022 r. Sąd Okręgowy w W. w sprawie z powództwa P. K. przeciwko W. B.- Ł., L. T. P., W. J.- B., P. L. B., T. W. S. o ochronę dóbr osobistych postanowił na podstawie art. 44¹ § 1 k.p.c. wystąpić do Sądu Najwyższego celem przekazania sprawy niniejszej do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości, a w szczególności względ na społeczne postrzeganie sądu jako organu bezstronnego. Wiązało się z to z wnioskiem złożonym przez powoda opartym na art. 48 § 1 pkt 1 i pkt 5 k.p.c., art. 49 k.p.c., art. 50 § 1 k.p.c., art. 6 Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności oraz wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dn.

24 czerwca 2008, P 8/07 o wyłączenie sędziów ze składu orzekającego w sprawie zainicjowanej pozwem z 22 grudnia 2021 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek nie zasługuje na uwzględnienie. Wskazane przez wnioskodawcę przesłanki przemawiające za przekazaniem sprawy nie występują w sprawie. Za przekazaniem sprawy do rozpoznania sądowi równorzędnemu mogą przemawiać wyłącznie okoliczności, które prowadzą do przeświadczenia, że postrzeganie sądu jako organu bezstronnego jest zagrożone. Samo wykonywanie zawodu (orzekanie) w tym samym sądzie nie jest przesłanką uzasadniającą zastosowanie art. 44¹ k.p.c. Przeciwnie uznaniu, iż spełniona została w tym przypadku przesłanka dobra wymiaru sprawiedliwości przemawia fakt, iż w świetle orzecznictwa Europejskiego Trybunału Praw Człowieka należy zakładać profesjonalizm i etyczne postępowanie sędziów rozpoznających sprawę. Istnienie i utrzymywanie normalnych kontaktów zawodowych (koleżeńskich) między sędziami wykonującymi obowiązki w tym samym sądzie jako takie nie wywołuje obiektywnie uzasadnionych obaw co do braku ich bezstronności (postanowienie SN z 26 listopada 2021 r., I CO 138/21).

Przesłanka dobra wymiaru sprawiedliwości ma wprawdzie ocenny charakter, ale z brzmienia art. 44¹ § 1 k.p.c. wynika, że w rozumieniu tego przepisu składa się na nie "w szczególności" wzgląd na społeczne postrzeganie sądu jako organu bezstronnego. Chodzi przede wszystkim o sytuacje, które mogą wywierać realny wpływ na swobodę orzekania lub stwarzać przekonanie (choćby mylne) o braku warunków do rozpoznania w danym sądzie sprawy w sposób obiektywny, przy czym jednocześnie podkreśla się, że chodzi o przeszkody dotyczące danego sądu jako organu wymiaru sprawiedliwości, a nie przeszkody odnoszące się do poszczególnego sędziego, gdyż w tym przypadku do rozwiązania zaistniałych wątpliwości służy instytucja wyłączenia sędziego od orzekania w danej sprawie (postanowienie SN z 17 grudnia 2021 r., IV CO 241/21).

Z tych względów odmówiono przekazania sprawy innemu sądowi równorzędnemu.

[as]

